

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 16.

(506.)

Vol. 22.

Thursday,

October 11,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca

Na podzim: Třikrát státní svátek a další události

Pokud se pamatují, tak v době normalizace se slavily pouze Vánoce, Nový rok, Velikonoce a májové dny. Svátky se musely napracovat, aby stát neutrpěl škodu a lid se nezlákal. Slavit svátky jindy a mimo určený prostor bylo provokací. Když se mládež sešla 1. května na Petříně u Máchova pomníku v šedesátých letech už z toho byl malér. Ani svátek Cyrila a Metoděje 5. července a svátek Mistra Jana Husa o den později nebyl na pořadu.

Podzim byl šedivý od začátku školního roku až do Vánoc. Jen nás čas od času udivilo, že Prahu někdy ve všední dny navštívilo množství západoněmeckých turistů, kteří měli narozdíl od nás tu a tam volna. V roce 1975 jsem navštívil Polsko a tam uprostřed pochmurného podzimu byl svátek Všech svatých a 1. listopadu byl den pracovního volna. Celé rodiny se scházely na hřbitově a putovaly od hrobu k hrobu. Někde se postálo při cigaretě, jinde se i trochu něco popilo, zavzpomínalo se a šlo se dál. V rádiu pak byly písničky zpěváků a hudebníků, kteří již žádnou desku nikdy nenatočí. Když se člověk podíval směrem k hřbitovu, viděl večer, jak se nad hřbitovem zvedá oblak dýmu, Večer se vše pěkně zapilo *wodka* *wyborovou*, která se prokládala skvělou slaninou. Trochu jsem záviděl Polákům, že mají uprostřed podzimu svůj svátek.

Jednou to už jsem tu asi kdysi vyprávěl, jak koncem října, někdo z mých přátel našel lucerničku, vyčistil ji a my nic netušíce, jsme šli s tou trochou světla mokřými ulicemi po Žižkově. Připadali jsme si jako Karafiátovi *Broučci*. Najednou se na konci ulice objevil modrý majáček a ozvala siréna policejního auta. Z antonu vyskákali fachmani a už jsme mířili uvnitř jejich korábu na policejní stanici. Jak

PROF. M. SCHÖNBERG PŘI VZPOMÍNCE NA J. ŠKVORECKÉHO v detektivce od Agathy Christie jsme pak byli odhaleni, usvědčeni a potrestáni. V místnosti, kde se vše odehrálo, již dohasínala v šeru naše lucernička a detektiv nás pomalu usvědčoval ze zločinu. Pohrával si s námi jako kočka s myší a pomalu rozmotával klubko nití skládající se z našich našich motivů.

Místo činu: Žižkov. Proč jsme se sešli na Žižkově, když někteří z nás byli z Vršovic a někteří dokonce až z Kobyliš. Vysvětlení, že jsme tam byli v hospodě, mu nestačilo. Proč jsme měli lucernu? Opět jsme nedokázali uspokojivě vysvětlit. Vysvětlení, že se nám líbila. Nestačilo. Proč jsme s ní svítily? Tady již jsme se nepokoušeli o vysvětlení.

Nadstrážmistr se po čtyřicetiminutové jednoaktovce rozhodl, že nás odhalí: „Vy jste zde demonstrovali!“ Překvapeně jsme na něj zůstali koukat.

Po chvíli položil sobě i nám otázku: „Co je dnes za den?“ Odpověděl jsem, že středa. Tato odpověď ho přímo vytočila: „Nedělejte ze sebe blbýho!“ vzplanul spravedlivým hněvem a pak dodal: „Tak já vám to povím! Dnes je 28. října a vy jste zde demonstrovali!“ Vůbec jsme si neuvědomili, že je nějaké výročí a snažili jsem se zapochybovat o logice jeho argumentu: „Kdybychom demonstrovali, tak bychom šli aspoň někam, kde by nás bylo vidět!“

ČESKÁ VLAJKA PŘED ONT. PARLAMENTEM

V ten okamžik jsem ale pochopil, že ruka zákona mne již dostihla: „Na hlavní ulici, jste si totiž netroufili!“ A bylo vymalováno. Pak vytáhl bloček s pokutami. Bylo to tuším za 25 Kčs pro každého a lucernička propadla ve prospěch státu.

Jako kdyby sametová revoluce pochopila, že je konec tmy. Máme v Čechách teď na podzim hned svátky tři: První 28. září - Den české státnosti a před ontarijským parlamentem zaválala letos po druhé i česká vlajka. Přítomni byli i zástupci z konzulátu - konzulové Vladimír Ruml i Petr Pospíšil. Pravda při hymně se vlajka, kterou vztyčoval Josef Čermák, sice na chvíli zadržela na půlce žerdi, ale pak již bylo vše podle protokolu. Pozdrav poslal i ontarijský premiér Dalton McGuinty.

Druhá oslava bude v den 94. výročí založení Československa. Tentokrát se Torontská odbočka Československého sdružení v Kanadě spojila s Novým divadlem, které věnovalo představení Nerudových *Malostranských povídek* tomuto svátku. Hlavní oslavy budou před závěrečným představením v *Burnhamthorpe Library Theatre* 28. října v 16 hodin. (Divadlo se nachází na rohu ulic Dixie a Burnhamthorpe v Mississauze.)

Třetí oslavy věnované 17. listopadu a návratu demokracie do Československa budou na velvyslanectví v Ottawě v první polovině listopadu.

A to ještě 28. října v 10:45 hodin je oslava 70. výročí založení slovenského evangelického kostela svatého Pavla na 1424 Davenport Rd. Po slavnostních bohoslužbách bude v 13 hodin banket.

SAXOFÓNOVÉ SÓLO PRO J. ŠKVORECKÉHO

A ještě bych zmínil tři události z konce září. V kostele svatého Václava se konalo již tradiční posvícení (psali jsme v minulém čísle), které bylo spojeno s vinobraním.

Začala se již 12. sezóna *Nokturen* v městě. Operní pěvec Ján Vaculík zazpíval v kostele u svatého Václava. Mohli jsme slyšet, kromě hudby Chopinovy, Albenitzovy, Belliniho, Brahmsovy, Mozartovy a Strausovy i Dvořákovy *Biblické a Cikánské písně*. či Mikuláše Schneidera *Trnavského Keď na deň zvonit mali*. Večer byl zakončen úryvkem z Verdiho opery *Don Carlos*. Ján Vaculík k tomu říká: „Miluji operu, protože to je žánr, který předstihl svou dobu o 150 let.“ Další koncert bude 4. listopadu 2012 v 17 hodin na stejném místě a na pořadu bude vystoupení Zemlinského kvarteta.

JÁN VACULÍK NA NOKTURNECH V MĚSTĚ

Nakonec se chci zmínit o události na Torontské univerzitě 27. září, kde byl vzpomenut život spisovatele a profesora na Torontské univerzitě Josefa Škvoreckého, který zemřel letos 3. ledna. Shodou okolností ve stejný den (27. 9.) byla odhalena v Praze v ulici Na březince 13 Josefu Škvoreckému pamětní deska. Při této příležitosti promluvil jeho celoživotní přítel Lubomír Dorůžka. V Torontu zavzpomínal Škvoreckého kolega z Univerzity, profesor Sam Solecki, dále promluvil překladatel Paul Wilson, profesor Michael Schönberg, který měl k Josefu Škvoreckému velice silný citový vztah a navštěvoval ho v nemocnici do poslední chvíle. Promluvil i český velvyslanec Karel Žebrakovský a generální konzul Vladimír Ruml. Co však bylo Josefu Škvoreckému nejbližší byl jazz, který několikrát během odpoledne zazněl.

Aleš Březina

Foto: P. Pospíšil (1), M. Gabánková (2,4), abe (3)

***